

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/428/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7716208220
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Cakoci
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7716208220.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Cakociho a členov senátu JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcu S. S., nar. X.X.XXXX, bytom v H., A. XXXX/XX, zastúpeného JUDr. Mikulášom Pavlikom, advokátom advokátskej kancelárie so sídlom v Michalovciach, Š. Kuku 14 proti žalovaným 1. F. G., nar. X.XX.XXXX, bytom G. XXX, zastúpeného Mgr. Michalom Gargulákom, advokátom advokátskej kancelárie so sídlom v Michalovciach, kpt. Nálepku 8, 2. F. S., nar. XX.X.XXXX, bytom G., E. XXX/XX, 3. V. H.Q., nar. XX.X.XXXX, bytom Y., Y. XXXX/X, 4. M. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y., Š. XXXX/X, o zaplatenie 1.854,57 eur, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 17.7.2017 č.k. 19C/183/2016-95 jednohlasne takto

rozhodol:

M e n í rozsudok vo výroku o trovách konania tak, že žalovanému nepriznáva náhradu trov prvoinštančného konania.

Stranám sporu nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zastavil konanie v časti o zaplatenie 1.515,57 eur a v časti uplatnených úrokov z omeškania za obdobie od 1.4.2015 do 18.9.2015. Žalovaných v 1. až 4. rade zaviazal zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 151,12 eur s 5,05% ročným úrokom z omeškania od 19.9.2015 do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol a žalovaným priznal náhradu trov konania v rozsahu 83,70%.

2. Týmto rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol o nároku žalobcu na zaplatenie sumy 1.854,57 eur spolu s príslušenstvom, ktorého sa voči žalovaným domáhal s poukazom na to, že rozsudkom sp.zn. 1T/149/2014 zo dňa 13.11.2014 a trestným rozkazom sp.zn. 1T/146/2014 zo dňa 30.9.2014 boli žalovaní odsúdení pre trestný čin porušovanie domovej slobody formou spolupáchateľstva a trestný čin krádeže formou spolupáchateľstva. Uviedol, že podľa odborného vyjadrenia odcudzením vecí mu spôsobili škodu vo výške 1.810,00 eur a poškodením zariadenia ďalších 44,57 eur. So svojim nárokom na náhradu škody bol v zmysle § 28 ods. 1 Trestného poriadku odkázaný na občianskoprávne konanie.

3. Rozsudok odôvodnil súd prvej inštancie tým, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalovaní odcudzili žalobcovi vysokotlakový čistič, drvič záhradného odpadu, strunovú kosačku, štvorkolesovú motorovú kosačku, zvráťací transformátor, rotavátor a elektrickú reťazovú pílu a ani to, že týmto svojim konaním spôsobili žalobcovi škodu na jeho majetku. Sporné nebolo ani to, že za uvedený skutok boli žalovaní právoplatne uznaní vinnými z prečinu krádeže. Nespornou bola aj skutočnosť, že z odcudzených vecí bola žalobcovi vrátená drvička záhradného odpadu a vysokotlakový čistič. Zhodné prejavy strán sporu boli aj v otázke zaplatenia časti škody vo výške 470,00 eur (žalovaný v 1. rade v sume 245,00 eur a žalovaný v sume 225,00 eur). Spornou bola otázka výšky požadovanej náhrady škody zo strany žalobcu, keď žalobca požadoval po žalovaných náhradu škody vo výške 1854,57 eur, ktorá suma predstavuje sumu určenú znaleckou organizáciou JHS s.r.o. Sládkovičova 10,

Martin východisková hodnota odcudzených vecí v rámci trestného konania v sume 1810,00 eur a škodu na ostatnom majetku 44,57 eur. Z odborného vyjadrenia tejto organizácie vyplýva, že pri vysokotlakovom čističi určili východiskovú hodnotu 150,00 eur, všeobecnú 77,29 eur. Pri drvičke záhradného odpadu určili východiskovú hodnotu 120,00 eur, všeobecnú 90,59 eur. Pri strunovej kosačke bola východisková hodnota 280,00 eur, všeobecná 98,21 eur. Pri motorovej kosačke určili východiskovú hodnotu 350,00 eur, všeobecnú 242,56 eur. Transformátor mal východiskovú hodnotu 300,00 eur, všeobecnú 138,64 eur, rotavátor východiskovú hodnotu 500,00 eur, všeobecnú 79,84 eur, reťazová píla východiskovú hodnotu 110,00 eur a východiskovú 17,60 eur. Posudok zohľadňoval dátum nadobudnutia a technický stav odcudzených vecí. Východisková hodnota tak predstavovala spolu 1810,00 a všeobecná 744,50 eur na odcudzených veciach a 44,50 eur. Ohodnotenie určené organizáciou či už ako východiskové alebo všeobecné nikto zo strán sporu nenamietal. Súd preto vychádzal pri posudzovaní nároku na náhradu škody zo škody, ktorá vyplývala z odborného posudku, a to 744,50 eur na odcudzených veciach a 44,50 eur ako škody na ostatnom majetku. Škoda spôsobená trestným činom tak spolu predstavovala 789,00 eur (744,50 eur + 44,50 eur). Od tejto sumy bola odpočítaná hodnota vrátených vecí a úhrady zo strany žalovaných, ako bolo uvedené vyššie v sume 637,88 eur (77,29 + 90,59 + 245 + 225), preto skutočná škoda, ktorá žalobcovi vznikla zavinením žalovaných je 151,12 eur (789,00 eur - 637,88 eur). Žalobca si uplatnil žalobu sumu 1854,57 eur, žalobu zobral do výšky istiny 1515,57 eur späť, predmetom konania tak zostala suma 339,00 eur. Súd ako dôvodný nárok priznal žalobcovi sumu 151,12 eur z dôvodov vyššie uvedených a vo zvyšku žalobu zamietol.

4. Rozhodnutie o trovách konania založil na ust. § 255 ods. 2 CSP.

5. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Tento žiadal napadnutý rozsudok zmeniť v bode IV. tak, že tento bude znieť: Stranám sporu náhradu trov konania nepriznáva. V odvolaní opätovne poukazoval na výsledky trestného konania, v ktorých boli žalovaní uznaní právoplatne vinnými, ako aj na to, že on ako poškodený bol so svojim nárokom na náhradu škody odkázaný na konanie vo veciach občianskoprávných. Mal za to, že súd sa nechal podvieť žalovanými poštovými zloženkami, ktorými preukazovali čiastočné úhrady. Poukázal na to, ako mu boli jednotlivými žalovanými uhrádzané jednotlivé platby a má za to, že z týchto jednoznačne vyplýva, že mu bolo zaplatené iba 225,00 eur. Namietá aj výpočet východiskovej hodnoty odcudzených vecí na sumu 1.810,00 eur Odborným vyjadrením znaleckou organizáciou JHS s.r.o. Má za to, že skutočná cena vecí bola podstatne vyššia, na čo upozornil už pri svojom výsluchu. Rovnako sa dal súd ovplyvniť advokátom žalovaného aj pri rozhodovaní o znížení náhrady v dôsledku vrátenia niektorých vecí, ako aj výpočte ich zostatkovej hodnoty. Uviedol, že poškodené stroje nemá ani v súčasnej dobe nahradené inými, keďže nedisponuje finančnými prostriedkami na obnovenie ukradnutého a zničeného strojového zariadenia. Nedokáže to vykonať z jeho minimálneho dôchodku v sume 300,00 eur. Nepredpokladal, že škoda, ktorú mu premyslená organizácia dobre pripravená zlodejská skupina spôsobila sa bude tak ťažko preukazovať a vymáhať v civilnom konaní. Zlodeji si zabezpečili advokáta a na odporúčanie sudkyne bol prinútený zaobstarať aj on. Má za to, že v dôsledku neznalosti práva z jeho strany, ako aj hluchoty došlo k späťvzatiu časti istiny až vo výške 1.515,57 eur, s čím nemôže súhlasiť. Takáto suma nebola vôbec preukázaná žalovanými. Z tohto dôvodu sa preto s dôverou a nádejou obrátil na súd, že s vierou, že tento spravodlivo a zákonne rozhodne o jeho škode. Má za to, že on nezavinil podanie žaloby, ale táto bola vynútená spáchanou trestnou činnosťou žalovaných. Je presvedčený, že súd mal zohľadniť všetky okolnosti a súvislosti jeho prípadu a uplatniť voči poškodenému miernejšie postupy pri rozhodovaní o trovách konania. Má za to, že vo veci sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP, ktoré odôvodňujú nepriznanie náhrady trov konania. Žalobca k odvolaniu pripojil aj vyplnené tlačivo pre dokladovanie pomerov strany konania, ktorá navrhuje, aby jej bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov.

6. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný v 1. rade. Tento žiadal napadnutý rozsudok potvrdiť vo výroku o trovách konania a žalovanému v 1. rade priznať plnú náhradu trov odvolacieho konania. Vo vyjadrení uviedol, že sa stotožňuje s rozsudkom súdu prvej inštancie, ako aj s jeho odôvodnením. Má za to, že žalobca v konaní neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal rozsah a skutočnú výšku škody, ktorá mu mala vzniknúť konaním žalovaných. Má za to, že neobstojí tvrdenie žalobcu o neznalosti jeho práva, keďže tento sa dal v konaní zastúpiť právnym zástupcom. Za nemorálny považoval aj jeho postup v tom, že podal žalobu napriek tomu, že zo strany žalovaného v 1. rade mu bola uhradená suma 245,00 eur a zo strany žalovaného v 2. rade vo výške 225,00 eur. Má za to, že v konaní neboli preukázané ani dôvody pre aplikáciu § 257 CSP. Uviedol, že v súčasnosti je vedený ako uchádzač o zamestnanie

a teda nedisponuje finančnými prostriedkami a rozhodnutie o nepriznaní trov konania by sa výrazne dotklo jeho pomerov.

7. Ďalší žalovaní sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrili.

8. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom výroku o trovách konania a na základe toho dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné. Súd prvej inštancie sa pri rozhodovaní o trovách konania nevyporiadal dôsledne s okolnosťami veci a v nadväznosti na to aj s aplikáciou ust. § 257 CSP a v dôsledku toho nesprávne rozhodol o trovách účastníkov.

9. Podľa ust. § 257 výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

10. Toto ustanovenie predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255) a od zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1 CSP). Z jeho znenia vyplýva, že súd nemusí zaviazat' neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania v prípade, ak zistí dôvody hodné osobitného zreteľa. Pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov podľa tohto ustanovenia sa vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok a to preukázanie dôvodov hodných osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, kde sa tieto často vyskytujú a tento dôvod je daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie. K aplikácii tohto ustanovenia dochádza aj z aspektov sociálnych. Súd pritom prihliada na majetkové, sociálne a osobné, zárobkové a iné pomery všetkých strán sporu a všima si aj okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu nároku na súde a ich postoj v konaní. Dôvodom spočívajúcim v pomeroch strán je napríklad skutočnosť, že strana, ktorá nemala úspech vo veci sa ocitne v takej závažnej sociálnej alebo majetkovej situácii, ktorá predstavuje dôvod hodný osobitného zreteľa. Medzi dôvody hodné osobitného zreteľa možno zahrnúť aj neprimeranú tvrdosť rozhodnutia, podiel oboch strán vzniku a priebehu sporu, povaha a okolnosti sporu, zložitost' doposiaľ neriešenej právnej problematiky, osobné pomery strany sporu, resp. nízky príjem.

11. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie pochybil pri rozhodovaní o trovách konania, pokiaľ úplne pominul zaoberať sa otázkou, či pri rozhodovaní o trovách konania nie je dôvod pre realizáciu tzv. moderačného práva obsiahnutého v úprave § 257 CSP. Odvolací súd sa preto vyporiadaval s uvedenou otázkou a v tomto smere dospel k záveru, že dôvody pre aplikáciu uvedeného ustanovenia z obsahu spisu vyplývajú. Tieto spočívajú predovšetkým v okolnostiach veci, z ktorej vyplýva, že žalobca v konaní uplatňoval náhradu škody, ktorá mu bola spôsobená násilnou trestnou činnosťou žalovaných, za ktorú boli aj právoplatne odsúdení v trestnom konaní, tento súd však nerozhodol o jeho nároku na náhradu škody. Vzhľadom na charakter vecí, ktoré boli žalobcovi odcudzené predstavujúce stroje slúžiace na dlhodobú potrebu závislú aj od úrovne ich údržby a z tohto pohľadu možno považovať za dôvodnú argumentáciu žalobcu, že nepredpokladal, že s odstupom času bude potrebné preukazovať hodnotu uvedených vecí. Žalobca bol teda v tomto smere v pomerne obtiažnej dôkaznej situácii a jeho potreba a odkázanosť na používanie uvedených strojov a zariadení môže u neho vyvolávať pocit nedostatočného ohodnotenia výšky jemu spôsobenej škody. Za dôvodnú možno považovať aj jeho námietku spočívajúcu v tom, že ako dôchodca s nízkym príjmom nebude už schopný ani pri úhrade škody vo výške, aká mu bola súdom priznaná nadobudnúť, resp. opraviť odcudzené, resp. poškodené stroje. Záver o dôvodnosti aplikácie výnimočného ust. § 257 CSP sa v tomto prípade nejaví neprimeraným ani s poukazom na pomery na strane žalovaných. Tu je potrebné prihliadnuť predovšetkým na skutočnosť, že uvedenú škodu spôsobili násilnou úmyselnou trestnou činnosťou v spolupáchateľstve.

12. S poukazom na tieto dôvody odvolací súd zmenil výrok rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania tak, že žalovaným nepriznal náhradu trov konania.

13. Rozhodnutie o trovách odvolacieho konania sa zakladá na ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalovaní neboli v odvolacom konaní úspešní, preto im náhrada trov odvolacieho konania nepatrí a žalobcovi odvolacie trovy nevznikli, preto odvolací súd nepriznal stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e** prípustné.